

פרשת בהעלותך

האצלת סמכויות

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֲסַפֶּה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל.. וְאֶצְלַתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׂמְתִי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמִשְׁאָ הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אֶתְּךָ לְבַדְּךָ"
(במדבר י"א ט"ז – י"ז)

נקודת מפנה זו המתוארת בפרשתנו, היא תחילתו של תהליך, מאז ועד היום, בו התורה השמימית שניתנה למשה בסיני הופכת לנחלת הכלל, באמצעות תיווכם של 'שבעים הזקנים'.
עידן הריחוק מסתיים, ועידן חדש יוצא לדרך – התורה מועברת לעם באמצעות "נבחרת" חכמים המקבלים סמכות רשמית לכך.
רק לאחר שנטל הוראת התורה כבר אינו באחריותו הבלעדית של משה, ניתן למסור אותה מדור לדור לדור.

יורם קימלמן

שיעור פרשת השבוע: שרה עברון

ימי החול		שבת פרשת בהעלותך	
04:36←04:36	זמן תפילין /טלית	19:26	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:35	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
		08:30	שחרית ב'
09:09←09:09	סוף זמן ק"ש	08:00	שחרית ע"מ
		17:40	13:30 מנחה
19:35	מנחה וערבית	17:00	לימוד הורים וילדים
19:48←19:46	שקיעה	18:00	שיעור-הרב ארי
20:10	ערבית	20:23	צאת השבת

שבת
שלום

מילים, מילים ומשמעותן

זכות גדולה זכינו בדורות האחרונים, ללמוד את התורה בשפה בה היא ניתנה – בלשון הקודש. אנו מבינים בקלות ובטבעיות את התוכן והמשמעות של הפסוקים, ללא ספק הרבה יותר מדורות רבים שעברית לא היתה שפת אימם. אך לעיתים, **דווקא העברית המדוברת שבפינו, היא שמבלבלת ומפריעה לנו להבין**. ניתן להביא כמה דוגמאות מעניינות לכך מתוך פרשת בהעלותך שנקרא השבת.

המילה הראשונה, אשר גרמה כאבי ראש לא קטנים לפרשני המקרא, מופיעה כבר בפסוק השני בפרשה – **מול**. **דָּבַר אֶל אֶהָרֹן וְאֶמְרָתְ אֵלָיו בְּהֵעֲלִיתָךְ אֶת הַנִּרְת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְנוּחָה וְאִירוּ שְׂבַעַת הַנְּרוֹת**. בעברית המוכרת לנו, המילה "מול" משמשת במובן של "מנגד", "מהצד השני", מה שדרש מהפרשנים יצירתיות רבה כדי להסביר את הפסוק שלנו. אם הנרות דולקים על המנורה, הכיצד הם מאירים ממול? הרב פרופסור יואל אליצור בספרו "מקום בפרשה", מאריך להוכיח מכל הופעותיה במקרא, שפשר מילה זו במקרא הוא **בדיוק הפוך**! וכך הוא מסכם את מסקנתו:

"מסתבר אם כן שהמילה **מול** חודשה בעברית המודרנית במשמעות מנוגדת למשמעות הראשונית שלה, פירוש המילה בתקופת המקרא היה **בצד של, למרגלות, בדיוק ההפך מפירושה בימינו**" (עמ' 177)

עכשיו מקבל הפסוק שלנו משמעות פשוטה ומובנת - המנורה מפיצה את אורה מבין קניה ונרותיה.

בהמשך הפרשה מתלוננים העם ומתגעגעים בערגה למטעמים הצומחים במצרים: **"וְזָכַרְנוּ אֶת הַדְּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֵמָּה אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבֻטָּחִים וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִיִּם**" (יא, ה'). ניתן להבין איך בתוך המדבר החם והיבש מתגעגעים לאבטיח עסיסי וקריר, אבל להתגעגע לקישואים זה קצת מוזר, שלא לדבר על אכילת חציר!

גם כאן אנו נדרשים להניח בצד לרגע את העברית המדוברת ולפנות אל חקר הלשון והצמחייה הקדומה. רש"י, בעקבות חז"ל, מפרש שהקישואים הם מלפפונים, ולא הקישוא שהגיע אלינו מצפון אמריקה ולא היה מוכר באזורנו בתקופת המקרא וכנראה קיבל את שמו מהערבית, שם הוא נקרא "כוסה". למעשה, המלפפון שלנו איננו המלפפון של חז"ל. השם מלפפון מגיע מיוונית, ומקורו בהלחם של שתי מילים - אבטיח תפוח או אבטיח צהוב - כלומר **מלון**! יש המציעים שאין המדובר בדיוק בזני המלונים המתוקים המוכרים לנו, אלא בזן המכונה "פקוס", הדומה במעט למלפפון שלנו.

גם החציר לא שינה טעמו באלפי השנים שחלפו, אלא רק את שמו. החציר של המקרא הינו הכרתי, **הכרישה**, המכונה גם לוף, ומוכרת לנו היטב ממקורות חז"ל ומהמטבח הים-תיכוני.

עכשיו כבר ניתן להבין מעט טוב יותר מה עבר בראשו של העם הנרגן במדבר. המן המזין והטעים איננו מתקרב לניחוחות התבשילים בתנור, ברוטב שום, בצל וכרישה. ממש כמו בשדות סביבנו, מראה האבטיחים והמלונים המבצבצים במקשה ביום קיץ חם, משובב נפש, מעורר תיאבון ומעלה זיכרונות של רגעים יפים.

ברוח הירקות, נסיים בקטעים מהשיר "בהיפּר" של אגני משעול (חפשו ברשת את הקטע האחרון העוסק באבטיח):

אֲנִי מְשׁוֹרֶרֶת הַהֵיפֶר שׁוּק	בְּסִמְטוֹת הַהֵיפֶר אֲנִי דוֹחֶפֶת עֲגֵלָה כְּמוֹ אֲמֹן
אֲשׁוֹרֵר אֶת רְשׁוּשׁוֹ שֶׁל הַקּוֹרְנֶפֶלִיקֵס	שֶׁל שְׁתֵּי הַכְּרוֹבִיּוֹת מְנוֹטָת עַל פִּי שִׁיר־שִׁימַת הַקְּנִיּוֹת
וְאֶת עֲקֻמוּמֵיט הַמְּלֶפְפוֹנִים הַמוֹרְדִים	שֶׁיֵּצֵא לִי הַבְּקָר מֵעַל לַקֶּפֶה.
עַד שֶׁתּוֹשִׁיט לִי הַקֶּפֶה־רוֹשְׁמֵת	...
גְּרֶסֶה סוֹפִיט וּמְדַפְסֵת	חוּשׁוֹ אַחִים אֶל הַבְּסֻבָּה
שֶׁל שִׁירִי.	חוּשׁוֹ חוּשׁוֹ אַחִים

מי יקצור את החיטה בסעודת השמיטה? / הרב ארי

בשנת השמיטה הזו יקצרו גויים את שדות החיטה של סעד.

בשנות השמיטה הקודמות, התבצע קציר החיטה בסעד על ידי יהודים. כך נהגו, למרות שהוראות הרבנות הראשית לישראל חייבו לקצור דווקא על ידי גויים. הרבנות הראשית קיבלה את פסיקתו של הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל, מייסד הרה"ר, והראשון שעמד בראשה. הרב קוק טען שגם לאחר מכירת הקרקע לגוי ('היתר מכירה') אין לבצע מלאכות קרקע שנאסרו מהתורה על ידי יהודים, אלא על ידי גויים בלבד. למעשה, בשדות החיטה, המלאכות הרלוונטיות הן זריעה וקצירה.

אלא שישנן גם פסיקות אחרות, מקילות יותר, שמתירות ליהודים לקצור את גידולי השנה השביעית ולא להיזדקק לגויים. על פי פסיקה זו נהגו בכל השמיטות בסעד, גם בזו הקודמת (תשע"ה), הראשונה שלי בקיבוץ. אם כך – מה השתנה? מדוע להעסיק גויים כשיש באפשרותנו לקצור בכוחות מקומיים? האם אין כאן החמרה מיותרת ואולי אפילו הוצאת לעז על הראשונים שנהגו כאן אחרת?

אקדים ואומר שפסיקת ההלכה חייבת תמיד להיות מחוברת למציאות. ההלכה אינה משתנה, אבל **יישומה של ההלכה משתנה ממצב למצב ומתקופה לתקופה**. האם מותר לחלל שבת? בוודאי שלא. אבל אם מדובר בפיקוח נפש, האסור הופך להיות מצווה. תפילות במניין הן הדרך הטובה והראויה להתפלל אבל בראשית תקופת הקורונה, כשאף אחד לא ידע במה מדובר, הטוב והראוי הפך למסוכן מבחינה בריאותית וממילא נאסר מבחינה הלכתית. אלו שתי דוגמאות פשוטות, ויש בהן כדי להמחיש בצורה מובהקת עיקרון זה.

מכיוון שגדי"ש סעד תמיד התפאר בכך, ובצדק, שהוא מתבסס רק על עבודה עברית, ואין הוא מעסיק גויים, היתה תשתית מציאותית טובה וראויה לאמץ את הפסיקה המקילה שמתירה קציר של יהודים בשדות שנמכרו לגויים. מציאות זאת השתנתה מאוד בשנים האחרונות. בגידולים מסוימים איסוף היבול מתבצע כבר כמה שנים על ידי קבלן בדואי. החיפוש אחר עובדים יהודים שיעבדו בשדות סעד ויתפרנסו מחקלאות הופך להיות מאתגר מעונה לעונה. מבט חטוף בגדי"שים השכנים לנו מלמד שזהו הכיוון הכללי בענף החקלאות. לצערינו, יותר ויותר יהודים עוזבים את עבודת הכפיים החקלאית, ואת מקומם תופסים אחרים. תופעה זו, כאמור, אינה פוסחת גם על גדי"ש סעד.

כפי שנכתב לעיל, השינוי בשטח משפיע על ההכרעה ההלכתית. לא ההלכה השתנתה אלא המציאות היא זו שלובשת צורה חדשה מול עינינו. צריך לזכור שבשנת השמיטה נאסרה עבודת האדמה. הערך הגדול של עבודת האדמה הופך לשנה אחת להיות איסור (בדיוק כמו בשבת. חז"ל הקפידו לכוונת את הפעולות האסורות בשבת 'מלאכות' ולא 'איסורים', שהרי בימי החול אלו פעולות יצירה מבורכות). כשאין ברירה, ידעו הפוסקים להשתמש בכל הכלים העומדים לרשותם כדי לאפשר המשך חיים נורמלי תוך שמירה על ההלכה. 'היתר המכירה' הוא דוגמה מצוינת לכך. כבר אמרתי בעבר שזה הפתרון ההלכתי הטוב והמהודר ביותר. יחד עם זאת, יש גם מחירים מסוימים שקהילה שומרת תורה ומצוות משלמת. כשסיבות שונות מאלצות את הגדי"ש לשכור שירותים מגויים, נדמה שאין לצפות דווקא מההלכה שתעודד קציר יהודים בשנת השמיטה.

כדי להשלים את התמונה חשוב להדגיש נקודה נוספת. בעונה זו מגדל הגדי"ש מאות דונמים של קצח עבור נס שמנים, כדי להפיק ממנו שמן. הקצח הוא גידול חדש יחסית וטרם נצבר ניסיון משמעותי בגידולו ובקצירתו. ההערכה היא שקציר מקומי יעלה בצורה משמעותית את איכות הקציר וממילא את כמות היבול שנאסף. לעובדה זו יש השפעה גם על השיקולים ההלכתיים, לכן חשבנו שנכון לאפשר קצירת קצח על ידי עבודה עברית מקומית. ברור שאין הלכות שמיטה שונות לקציר חיטה ולקציר קצח, אבל הנסיבות השונות משפיעות על קבלת ההחלטות. הלכה למעשה.

10 מי יודע? – לפרשת בהעלתך

(בסוף כל שאלה יש הפניה לעליה לתורה שם נמצאת התשובה, תשובות במהופך למטה)

1. את מי מחליפים הלויים בעבודת המשכן? מדוע הם הוחלפו? היעזרו ברש"י. (שני)
2. על פי הכתוב בפרשה – באיזה גיל מתחיל הלוי לעבוד במשכן? כיצד זה מסתדר עם מה שלמדנו בפרשות במדבר-נשא? נסו להציע פתרון. (שני)
3. באיזה תאריך מקריבים פסח שני? מי מביא אותו? (שלישי)
4. מתי היו משתמשים בחצוצרות של משה במדבר? (רביעי)
5. מי היה הדגל שנסע ראשון במסעות בני ישראל במדבר? מי היה הנשיא המוביל? (חמישי)
6. מה היה אומר משה כשארון הברית היה מתחיל לנוע? מה היה אומר כשעצר? (שישי)
7. כמה זקנים ממנה הקב"ה כדי שיסייעו למשה בהנהגת העם? (שישי)
8. מי נענשה בצרעת בגלל לשון הרע שדיברה? (שביעי)
9. מספרים בפרשה – 3, 7, 10, 600 אלף – מה משמעותם?
10. מי התפלל "אֵל-לֹא יָאָרְפָא נָא לָהּ?" על מי התפלל? כיצד באה לידי ביטוי גדלותו של משה בתפילה זו? (שביעי)

סעודה פלישית קהילתית

כל בית סעד, מוזמנים בשמחה לסעודה שלישית קהילתית שתתקיים בשבת הבאה פרשת "שלח לך", י"ט בסיוון, ה' 18.6, בשעה 18:30 על הדשא הסמוך לחדר האוכל, סתם כדי ליהנות "ביחד".

- מוזמנים להירשם בטבלה שתפורסם ב"קהילנט" ובקבוצות הווצאפ השונות.
- הסעודה עליכם - מצב הרוח עלינו..

לשאלות ניתן לפנות ל:

יעל שהם-לנדאו/ מיכל סגל/ משי פנחס

בואו פגשנו, הצוות המארגן

קול קורא לכתבים/יות!
 עלון "עלים" רוצה אתכם -
 כתבים עם/בלי ניסיון בכתיבה לסיקור,
 דיווח ושיתוף מהנעשה במשק ובקהילה.
 נואו להיות חלק ממערכת העלון וביצירת תוכן חדש ומרענן
 הכולל ראיונות, מדורים חדשים בנושאים שונים וכתיבה על כל
 תחום הקרוב לליבכם.

נשמח גם לכתבים צעירים מחטיבת הביניים שיובילו את מדור
 הנוער שלנו בין היתר.

נשמח שתכתבו לנו ל TARBUT@SAAD.ORG.IL
 או בטלפון 055-6645569

*המודעה מנוסחת בלשון זכר אך פונה לנשים וגברים כאחד

לשאלות נוספות ניתן לפנות ל: יעל שהם-לנדאו/ מיכל סגל/ משי פנחס
 בואו פגשנו, הצוות המארגן
 *המודעה מנוסחת בלשון זכר אך פונה לנשים וגברים כאחד

חברות רבות

חג הקיבוץ 75

ביום חמישי, ט"ו בתמוז, ה' 14/7 - נחגוג את חג הקיבוץ ה-75 לקיבוצנו.

השנה אנחנו רוצים להתמקד בחיבור בין הקהילה למשק. בתחילת הערב נבנה ביחד שלט פסיפס לכניסה לקיבוץ, יהיו תחנות מגוונות עם קריצה לענפי המשק, ושיא הערב יהיה מופע ספוקן וורד-שירה מדוברת בנושא הקיבוץ בשילוב שירים מחודשים של להקת סעד.

אז מה זה בכלל ספוקן וורד??

"ספוקן וורד (באנגלית, Spoken Word : או בתרגום חופשי - מילה מדוברת) היא סוג של הופעה המבוססת על שירה מדוברת, כלומר שירה שכתובה במשלב לשוני נמוך יחסית ותוך הימנעות מצורות לשון קשות. בניגוד למחברי השירה האמנותית, כותבי השירה המדוברת לא מכוונים את מילותיהם לדפוס אלא להקראה בפני קהל, על פי רוב בשילוב שפת גוף או מוזיקה. פשטות המילים והאמצעים הנוספים שנקטים הם שמבדילים את השירה המדוברת מהשירה האמנותית. על פי רוב עוסקות ההופעות בנושאים חברתיים או אישיים, והמופיעים משתמשים באמצעים מגוונים, נוסף על עצם הקראת המילים, על מנת להעצים את המסר ואת העוקץ שבו. עם האמצעים השכיחים נמנים שימוש בשפת גוף ובכלי נגינה. בִּסְגָנוֹן אין תבניות משקל או חריזה, ומבנה הכתיבה חופשי לגמרי. עיקר הדגש מושם על טיב ההופעה ועל הקשר עם הקהל במהלכה." (מתוך ויקיפדיה)

לקראת המופע נקיים סדנת הכנה עם צביה מרגליות -
למעוניינים לכתוב ולהקריא קטעי שירה.

הסדנה תתקיים ביום שני י"ד סיוון 13/6
בשעה 20:00.

ניתן להשתתף בסדנה גם בלי להקריא בטקס,
אך מספר המקומות בסדנה ובמופע מוגבל.

המעוניינים להשתתף בסדנה -

אנא פנו אל משי פנחס 0537139770.

לקראת הערב נפרסם משימות שבהם נזדקק
לעזרת אנשי ונשות הקהילה.
נשמח שתיקחו חלק בהרמת הערב.

ועדת תרבות והצוות הארץ

סדנת ספוקן וורד

לכבוד יום הולדת 75 לקיבוץ

נחלוץ באתכונת איוחדת, בה נלדה אוכע
תוצרת סעד האשלה בו קסעים אוניקליים
וקסעי שירה מדוברת- בנושא הקיבוץ.

האצוניינים לכתוב ולהקריא קסעי שירה,
אוטאניס להשתתף בסדנת "ספוקן וורד"
בהנחיית צביה ארלעיות.

**ניתן להשתתף בסדנה גם בלי להקריא באוכע אך
אספר האקואות אוטאע**

יום שני | י"ד סיוון | 13.6 | 20:00

להרשאה:

אסי פנחס - 0537139770

ועדת תרבות והצוות הארץ

פינת אלון (18)

במועד חג השבועות

לא, אין פסוק כזה, נקטתי בכותרת זו על מנת לעמוד על היותם של המונחים מועד ושבועות דו משמעי. להלן ההסבר: מועד, כשם עצם הוא: זמן קבוע. אבל מועד כפועל – הוא אירוע הקורה בדרך כלל לאנשים בגילי, המועדים בהיתקלם באבן או במכשול אחר, בלכתם לאירוע חגיגי – כלומר: מועדים בשמחה...

יש הסבר פשוט לתופעת השוויון המתואר: שורשי המילים שונים. שורש המועד שמשמעו זמן קבוע, הוא: יעד. כמו שורש המילה מורד: ירד. או: מושב: ישב. לעומתו, שורש המונח מועד כפועל הוא: מ.ע.ד. כמו: מושך משורש מ.ש.כ. או מועד משורש מ.ע.כ. כלומר האות מ' היא חלק מן השורש.

עד כאן בנושא המועד. עתה נעבור לבעיית כפל המשמעויות במילה שבועות, כריבוי גם של שבוע וגם של שבועה. ברור לנו, שהשורש: ש.ב.ע. משותף. כבר בתורה, ה"מסמך" הקדום ביותר ללשונו, מנוקדת האות ש' במילה שבועות בקמץ, בניגוד לכלל הדקדוקי בכל התנ"כ – המקצר את ההברה הראשונה כאשר המונח בריבוי. כגון: גבעות, דרכים ועוד. ייתכן שההקפדה להשאיר את הקמץ בתחילת המילה נועדה להדגיש את האבחנה בין שבועות לבין המועד שבועות. אבל עיקר הקושי הוא, כיצד נדע להבחין בין שתי ההופעות של השורש.

לצורך הדיון, ברצוני להציג מקרה אחר של שורש רב משמעויות: ע.ר.ב. בעבר הרחוק קראתי על חוקרי לשון שטענו ששורש זה נחלק לשתי קבוצות, שבכל אחת מהן לאות ע' הבנה שונה. המונחים עָרַב ומערב הם קבוצה נפרדת, שייתכן שבעברית הקדומה היתה מסומנת בצורה שונה – כמו שבערבית יש אות ע' גרונית – ויש ע' עם נקודה מעליה, שהופכת אותה לחיכית (הנהגית בחד). כך מבוטא המערב: מגרב, (ועזה נקראת בשפות אירופה: גזה). בעקבות אותו מחקר על השורש ע.ר.ב, עלה על עתי הרעיון שאולי אפשר להניח, שגם בשורש ש,ב,ע, האות ע' היתה דו משמעית: גרונית וחיכית. אבל, לאחר חשיבה נוספת חזרתי בי מן ההנחה, כי אילו היתה השערה זו נכונה, לא היינו נזקקים לניקוד היוצא מן הכלל – הקמץ במילה שבועות בתנ"כ.

ספיחי המונח גוי. הקורא זאב קינן (קויפמן) הגיב על הדיונים בנושא הגוי בשבועות האחרונים. מכיוון שהארכנו בעניין מועד השבועות, אביא בקצרה את השגותיו. "כבר בעדת קומראן הבדילו בין עם ה' לבין הגויים". הוא מצטט מ"דברי המאורות" דוגמאות לביטוי כל הגויים מהמגילה שקדמה לפאולוס. אין בכונתי להכניס את ראשי למחלוקת, אני רק מביא דברים כלשונם - וכמקובל בתלמוד, קשה למצוא דף ללא מחלוקת לשם שמיים...

חנן אלון

הודעה מ"אלים"

ברקאי אפרתי יערוך את שני העלונים הבאים שייצאו אי"ה:

בי"ח בסיוון, ה' 17/6, ובכ"ה בסיוון, ה' 24/6

לפרשות "שלח לך", ו"קרח".

לפרסום מודעות/מאמרים יש לתאם עם ברקאי קודם בטלפון: 0524486678

לשלוח קובץ מצורף בוורד ל alim@saad.org.il (עד ליום רביעי בבוקר)

ולאחר מכן לוודא עם ברקאי טלפונית שהמייל התקבל

הכר את החכר, מלווית קצת אחרת..

קבלו את חברתנו – חנה אדמנית

מתי, והיכן נולדת?

נולדתי ביי"א ניסן תשמ"ג, לפני 39 שנים, בבית החולים "שערי צדק" בירושלים - בת בכורה להורים שעלו לארץ מקולומביה הרחוקה.

ספרי על זיכרונות ילדות..

הקדמה.. כשהייתי בת שנה וחצי, ואחרי לידת אחותי, הוריי החליטו לנסוע לביקור מולדת קצר בקולומביה. הביקור התארך לחמש שנים בהן נולדו לי עוד אח ואחות. גרנו בבוגוטה בכל ימות השבוע, ובימי ראשון ובחופשים היינו נוסעים לשהות בחווה הירוקה בהרים עם הסוסים, הגשם והעננים הנמוכים. לחווה קראנו Finca, המקום שסבא שלי קנה בהזדמנות קצת אחרי שהגיעו לבוגוטה. סבי ראה את הנולד בשנת 1934 ולקח את כל משפחתו המורחבת מוינה לדרום אמריקה כמה שיותר רחוק ובטוח. ועכשיו אני מגיעה לזיכרון הילדות המתמשך.. בימי ראשון בחווה, בהרים, על הסוסים, עם כל המשפחה והחברים שהיו מגיעים אלינו לטבע אינסופי, פליאה חופש וביטחון. זיכרון נוסף, שזכור לי דווקא מהחיים בעיר הגדולה - בבית הספר הייתי כמעט היחידה שלא אכלה את האוכל הרגיל מטעמי כשרות. זוכרת את עצמי מסרבת לכיבוד בימי הולדת של חברים. לפעמים במקרים בהם ידעו שאני אוכלת כשר הביאו לי דברים מיוחדים רק לי.

ספרי, כיצד הגעת לסעד ומתי?

הגענו לסעד לפני 6 שנים, לאחר שהיינו חלק משמעותי מהגרעין בנתיבות והוא היה חלק משמעותי מההוויה שלנו. אהרליה ואני הכרנו בנתיבות, כשהוא למד שם בישיבת הסדר "אהבת ישראל". כשלמדתי בשנה ג' באוניברסיטה הצטרפתי לגרעין סטודנטיות ובמקביל למדתי במחזור הראשון של מדרשת "ערבות". שנינו ראינו את עצמנו מתחתנים ונשארים בנתיבות יחד עם החברים מהגרעין. כזוג וכמשפחה אנחנו בנתיבות מקיץ 2006, תמוז תשס"ו, בפועל היינו שם כמה שנים קודם לכן כל אחד במסלולו הפרטי. הגענו לסעד לאחר כמה שנים רצינו שינוי וחיפשנו מקום שיאפשר לנו פשוט להיות 'אנחנו', ושיהיה "בית גידול" למשפחה שאנחנו יוצרים.

מה התחביבים שלך?

אני אוהבת מאוד רוקחות טבעית – כל עולם הצומח מרתק אותי ובמקביל תמיד חיפשתי דרכים לריפוי טבעי לכל ענייני גוף-נפש. לפני 8 שנים, היה לי חורף קשה בעבודה ומצאתי לי פינה שבועית לשכוח מהקשיים בקורס רוקחות טבעית של אסתר לחמן (שגרה בשובה והקימה את מפעל "ערוגות"). הרגשתי שהידע שברשותה ממלא ומחיה אותי מאוד, והתחלתי להתנסות ברקחות משחות, סבונים, דאורדורנטיים, טינקטורות (תמצות צמחים באלכוהול) וחומרי ניקיון. ההתעסקות עם כל החומרים מפיצי הריח האלה פשוט מאפסת ומקרקעת כל פעם מחדש, ומנגד כשיש סביבי בושם חזק או חומרי ניקיון לא טבעיים אני חייבת לאוור או לזוז משם – כבר לא יכולה עם ריחות סינטטיים.. היתה לי פנטזיה להתפרנס מזה אבל מבינה שכרגע זה בגדר תחביב. אוהבת לנגן בגיטרה, פחות מתאפשר אבל אחת לכמה חודשים פתאום 'עולה' לי שיר שאני חייבת לנסות עם הגיטרה המוביל לרצף של נגינה. להיות בטבע, לצלם – תחביב ישן שהיה במגירה שבזמן האחרון חוזרת אליו דווקא מתוך ההתעסקות עם שיווק העסק שלי (קליניקה לטיפול רגשי והדרכת הורים, וחנות קטנה לצדה, בה אפשר למצוא ספרים בנושאי 'הורות', 'התפתחות' ו'צמיחה', גלויות וערכות קלפים, וכמה מוצרי רוקחות טבעית).

אוהבת לצלם טבע ואנשים בעיקר מנקודות מבט אחרות. עושה את זה מהמצלמה בפלאפון באופן חובבני לגמרי, אבל.. גאה בתוצאות.

מה גורם לך נחת?

המשפחה שלנו - שאהרלה ואני יוצרים יחד. הרגעים האלה שאנחנו פשוט קוטפים את הפירות המתוקים מכל העבודה הזאת של להיות בני זוג והורים. כשאנשים מתגלים מולי מבעד לקליפות שלהם. ובראש ובראשונה - הילדים שלי, כשלפתע, באמצע איזה זמן לחוץ או ויכוח איתם אומרים משהו תמים ויפה, וגם בקליניקה, כשפוגשת אנשים שפתאום משהו מתבהר והניצוץ שלהם מנצנץ לו מבעד לכאב.

מה המוטו שלך בחיים?

לא לאפשר למאמץ הנדרש להפוך ללחץ או מאבק. כשזה קורה סימן שאני לא בכיוון הנכון ומה שאני רוצה שיקרה עלול להתעכב יותר. ההפך ממאמץ - זו אמונה בה' שמשגיח עליי והאמונה בכך שאני יודעת מה הצעד הבא הנכון לי.

למה אתה הכי מתגעגעת?

לאחרונה מוצאת עצמי מתגעגעת לביתם של ישראל וציפורה. לאור שקרן מהם והאהבה שהיתה שם...

מה את מאחלת לסעד?

שתמשיך לתת מקום ומרחב למגוון האנשים שחיים כאן. שכולם ירגישו בנוח ובבית, מבלי לחשוש מאבדן ה"ביחד".

ריאיון: יורם קימלמן

ד"ר מוטי לויין ז"ל, המיוחז והטוב, צגה את צולמנו

קשה לי להשלים עם פטירתו של מוטי. הוא עבד כרופא בסעד וגם היה שכן שלי.

בתקופה ההיא, כאשר לאף אחד לא היה מכשיר טלפון בבית, וגם לא לנו, נעזרנו במשפחת לויין כשבנינו התקשרו מהצבא ואשתו אדית ז"ל קראה לנו לקבל שיחות מביתם. הפעם האחרונה בה דיברתי עם בני נתן ז"ל, היתה מהטלפון שבביתם של משפחת לויין.

הייתה לו תבונה אנושית. לדוגמא, כשאחד מבניי נשלח לטיול עם שבר בזרוע לאחר אבחון לא נכון של האחות שטענה שמדובר רק במכה, הוא יצא להגנתה בטענה ש"לאף אחד אין קרני רנטגן בעיניים".

על מוטי יכולנו לסמוך. ליבי בוכה עליו ואני בטוחה שהוא מתקבל בכבוד מלכים בשמיים.

תנחומיי לילדיו ונכדיו.

jele צברון

לנשות ואנשי סעד – דבר תודה

אפתח בשלושה ציטוטים בעניין "חסד":

משלי: "אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך (נדף) לעשות" (גי כ"ז).

אברהם יהושע השל: "כשהייתי צעיר הערכתי אנשים חכמים. ככל שאני מבוגר יותר אני מעריץ אנשים נדיבים".

עמנואל לוינס: "נדיבות היא חוסר יכולת לגשת לאחר בידיים ריקות".

במלאת השנה לצפי תשעים שנים, אנו מבקשים להודות לנשים ואנשים רבים מאד בקיבוץ סעד, אשר נתנו ונותנים לב וכתף, אוזן ויד, לעטוף את ציפי בחסד.

נושאות בתפקידים של ליווי "הגיל השלישי" מפעילויות ב"בית שקמה" דרך אחריות בית שקמה על כלי עזר פיזיים כמו הליכון. אלו האמונים על הסעה לצרכים בריאותיים ואחריות עובדות החסד המגיעות מעבר לים או דאגה לפתרון זמני לעזרה וסיעוד לעת מצוקה של העובדת הקבועה עם "אחריות על" ותכנון מראש והתעניינות על ה"שוטף" והרבה הרבה הקשבה.

לצוות המרפאה, הרופאה, האחיות, המזכירות הרפואיות הדואגות ומעניינות ומלוות ומשתפות ומעדכנות ומדווחות וכמובן מטפלות ביסודיות, מקצועיות, אחריות ולב פתוח מאד.

למתנדבות ולמתנדבים מהקיבוץ או משירות לאומי ומסגרות אחרות מחוץ לקיבוץ, בביקורי צפי, הקשבה, עזרה וייעוץ במשחקי מחשב ועיסוקי מחשב וטלפון נייד, ביבליותרפיה, שיחה, מתן מחווה כזה או אחר, תיקון, התקנה במסגרות המקצועיות השונות.

שכנות ושכנים, קרובי משפחה בדרגות קירבה שונות המתעניינים ומבקרים ומזמינים לביתם, מלווים על בסיס קבוע ודואגים לצפי. למתגייסים בעת צרה וצוקה, מחלה או מגיפה, לשמח ללוות, לעזור, לא לשכוח לתת לצפי להרגיש את האכפתיות באופן כל כך מרגש. לחברות המלאכיות מפורום "גלגלי עזר" שבהתראה קצרה נרתמות להסיע לצרכים חיוניים.

ראו ברכה במעשיכם הטובים, אלה שזכרנו לציין את פועלם ואלה שאולי בתום לב, שכחנו להזכיר.. תודה גדולה מעומק הלב.

נסיים בברכת קיץ טוב ברוך שקט ושלווה.

אתי רואם בשם משפחתה של צ'פי

לחני ונתן לזכר ברכות להולדת הבן
לסנדי ויעקב פרידמן ולכל המשפחה
איחולים לאהות ולנחת

הודעה חשובה לציבור

פרוק גגות אסבסט בבתים: זהר, ג'קסון, ביליה, יקותיאל, בר-חי, הימן, צרפתי, נוריק
יתבצע ביום א', י"ג בסיוון, ה-12.6.2022, משעה 8.00 – 16:00.

במהלך ביצוע העבודה יינקטו אמצעים למניעת אבק. אך יש לקחת בחשבון כי:
חשיפה לאבק האסבסט עלולה לסכן את הבריאות.

על מנת להימנע מחשיפה לאבק, על המשתמשים במבנים הגובלים באתר העבודה במרחק של עד 50 מטר
לנקוט באמצעי זהירות הבאים:

1. לסגור את פתחי המבנים (חלונות ודלתות).
2. לכבות מזגנים היונקים אויר מבחוץ.
3. לא להפעיל וונטות.
4. להימנע משהייה מחוץ למבנה או בקרבתו.

כל משפחה המושפעת מהחלפת הגגות, בין אם מחליפים בביתה ובין אם היא בטווח 50 מ' מהגגות המוחלפים,
מקבלת עדכון פרטני, ומתבקשת לאשר לי במסרון חוזר, שקיבלה את ההודעה.
שאר הציבור מתבקש לא להגיע לאזור העבודה ביום זה.

שם הקבלן אלטכנו אר גי אל בע"מ
עובד אחראי רוני להט 0542991188

מיום שני הקרוב – ה 13/6 ועד ליום חמישי הבא ה 23/6 - אהיה בחופש ולא אהיה זמינה.
לבירורים והנחיות בנושאים דחופים יש לפנות לאליסף אש.

אתי קימלמן

טוב להודות

בשבועות האחרונים, מאז לידת בתנו-קרני, זכינו לקבל חיבוק חם מהקהילה שלנו והרגשנו על בשרנו את ערכי
הערבות ההדדית והעזרה לזולת מכל עבר.

תודה רבה לכל מי שהתעניין ובירך, מי ששלח פינוקים וארוחות, אלו שהציעו עזרה או הזמינו את הילדים
ולבסוף, תודה רבה לקהילה כולה הרואה בדאגה לאחר ערך.

חיממתם לנו את הלב. שמחים להיות חלק.

משפחת פרינקל

אולצת ח'נוק

" למדני את השיר הפשוט של הלחם
ופרוס לי חלק משלומך.
קחני עם אבק היומיום על השכם
כשתראני לפניך.

אני שהנחתי לרגש יחף
לרחף,
כבר יודעת כי
התפתלה דרכי
ומגובה רב ראשי עכשיו
נרכן-
כבר יודעת כי
התפתלה דרכי
ובאה עד כאן " (רחל שפירא)

שבועות בשדות

מסורת בסעד, מדי שנה, ערב חג הקציר, לצאת אל השדות ולשמוח בכל הטוב שנתן לנו הקב"ה.

לאחר שנתיים של קורונה שבהן נאלצנו להמעיט במפגשים פנים אל פנים, בנוסף למבצע "שומר החומות" שארע לפני שנה בדיוק. השנה, חגגנו את שנת השמיטה והיציאה אל השדות החקלאיים שלנו קיבלה משמעות מיוחדת עם חיבור לקהילה מחד ולאדמה מאידך.

לשם המאורע נרתמו ענפי הקיבוץ השונים:

צוות הגד"ש, ניקה וקצר את שטח החיטה הסמוך לקיבוץ והביא מספר כלים חקלאיים (טרקטור/ קומביין וכו') שאותם ילדי החינוך קישטו בכרזות צבעוניות וחגיגיות. בנוסף, הובא גם שק ענק מלא תפוחי אדמה תוצרת סעד לצורך ליקוט עצמי לטובת כולם.

חממות האמריליסים, בניצוחו של איציק היו ממונים על הבמה אותה הם הביאו וקישטו על ידי פרחים טריים.

משק הילדים, קישטו קלאב-קאר והביאו ביכורים מתוצרתם המקומית- חיות לליטוף.

"פופלי", תרמו 2 שקים עם גרעיני תירס טעימים וטריים.

להשלמת אווירת "חג הקציר" אודי שהם הגדיל לעשות ויצר את המילים "חג שבועות" וגם מבוך שנבנו באמצעות "בלות" של חציר אשר עליהן ובתוכן התרוצצו ילדי הקיבוץ. בנוסף, הובאה עגלה חמודה מהרפת לתצוגה וכמובן בל נשכח את מעדני החלב ושקיות השוקו שנתרמו על ידי "תנובה" והמתיקו את האווירה. במקום היו מפוזרים מספר שולחנות עם עמדות יצירה שונות בנושא החג והוקמה גם פינה חדשה ומיוחדת של יצירה עם חיטה לילדים וגם למבוגרים. בנות המפ"ל ובית כולל ב' הופיעו בריקודים ואת הטקס הנחתה הדר (דוש) קבלן.

השנה התחלנו בשעה טובה במסורת חדשה: "תחרות עוגות גבינה", בה השתתפו שש משפחות אשר הכינו עוגות יפות ומושקעות. בתחרות שפטו ארבעה שופטים, שיטת הניקוד חולקה לשתי קטגוריות: נראות וטעם. במקום הראשון זכתה עוגת הגבינה המצוינת של דודיש קלי (מצורף מתכון בהמשך).

הפרס, מתנת ועדת חינוך הורכב מתוצרת מקומית שכללה: פטריות (מוגו), דבש (אבנר), פופקורן (פופלי) וכמובן הגבינות של יצחקוב. תודה רבה לכל מי שטרח ואפה, קישט וזילף- מצפים לפגוש אתכם גם בתחרות שבועות בשנה הבאה.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל מי שעזר ונתן יד להצלחת הטקס: לאנשי השדה, החממות והרפת, לענפים שתרמו מתוצרתם, לדותן על ההגברה, למיטב גינוברג ולאלה אורלוב על ריקוד בנות המפ"ל ולאלה אורלוב על הצילום.

וכמובן תודה גדולה לצוות החינוך החברתי – אין כמוכם!

צולת האבינה de משפחת קלי:

חומרים:

- 5 ביצים
- 4 סוכר וניל
- 750 גרם גבינה 5% או 9%
- כפית תמצית וניל
- כוס סוכר
- 4 כפות קורנפלור
- שמנת מתוקה
- חבילת פודינג וניל
- 2 כפות חלב

תבנית קוטר 26

אופן ההכנה:

- * מחממים תנור על 180 מעלות ואח"כ מורידים ל 170.
- * בקערה לערבב עד כדי איחוד את החלמונים, גבינה, קורנפלור, 2 כפות פודינג, חצי כוס סוכר, סוכר וניל ותמצית הווניל.
- * בקערה נפרדת להקציף את החלבונים וחצי כוס סוכר.
- * לאחד את קערת החלבונים בתנועות קיפול עם קערת החלמונים.
- * להעביר לתבנית עגולה משומנת קלות ולהכניס אותה לתוך תבנית עם מים בגובה חצי.
- * לאפות כשעה עד ששחומה מלמעלה ויציבה. להשאיר להתקרר עוד כשעה בתוך תנור סגור.
- * להקציף שמנת מתוקה עם שארית הפודינג והחלב ולמרוח מעל העוגה ולקשט איך שאוהבים.

רות נאלי

בהצלחה רבה ובתאבון 😊

צדכוני קליטה:

ועדת קליטה עסוקה בימים אלה בטיפול בנושאים שונים, ואני מבקשת לעדכן:

ביום שלישי האחרון התקיים בקיבוץ יום אבחונים מרוכז של מכון "בהתאמה" למשפחות שמעוניינות להתחיל תהליך קליטה בסעד, מתוכן גם משפחות בני משק ושכונה שכבר מתגוררות בסעד היום. כפי שעדכנתי בעבר, התחלנו לעבוד עם מכון אבחון חיצוני שמתמחה בקהילות ועורך אבחון חברתי, מתוך רצון לשפר את תהליכי בדיקת ההתאמה שלנו. לאחר שלב האבחון, המשפחות שנמשיך איתן יוזמנו לשבת בקיבוץ ויתארו אצל משפחות לארוחות.

השנה מסיבות שונות שלא תלויות בנו אנחנו עדיין בתהליך מול המשפחות למרות שמדובר בשלב מאוד מאוחר של השנה. התהליך לקראת קליטה מתחיל לקראת חודש נובמבר ואמור להסתיים עד לחודש מאי, ולכן מי שמעוניין לקחת חלק בתהליך צריך ליצור קשר עם הוועדה כבר באוקטובר-נובמבר. מי שייצור קשר לאחר מכן, צריך לקחת בחשבון שכנראה לא נוכל לצרפו לתהליך. זה נכון גם ביחס לבני משק ושכונה שבהסדר בנים, שתהליך הכניסה שלהם לקליטה זהה לתהליך שעוברות משפחות שאינן גרות בקיבוץ.

ביום שלישי האחרון התקיים גם מפגש הסברה של פרויקט "ארץ הצבי", יחד עם נציגי הקיבוץ, נציגי ועדת קליטה, החברה היזמית "קוביות בניין" וכלל הבונים. בעז"ה לקראת סוף החודש הבונים יחתמו על ההסכמים, משפחות המועמדים יחתמו גם על הסכמי ההצטרפות לקיבוץ, ותתקיים אסיפה להצבעה לחברות. נעדכן בהקדם על מועד לאסיפה.

כפי שעדכנה שרון, ביום שישי לפני שבועיים התקיים מפגש ראשון של סמינר הקליטה המרוכז. המפגש היה בנושא מבנה ארגוני והתגובות היו טובות לשמחתנו. תודה לכל מי שנרתם למפגש ותרם מניסיונו – בוקי ברט, אפרת שלומי, קרן בוברובסקי וגדי סמואל. שרון הייתה אתנו במשך כל המפגש, העבירה שיחה עם מצגת מקיפה ובהירה על המבנה הארגוני של הקיבוץ, ובכלל מסייעת בכל דבר שוועדת קליטה יוזמת ופועלת. **המפגש השני יתקיים ביום שישי הבא, ה-17.6, ויעסוק במעבר לקיבוץ מתחדש, לוי"ז מפורט נפרסם בתחילת השבוע.**

בנוסף, וכפי שכבר פורסם, 3 חברי וועדה סיימו את כהונתם ויש צורך בחברים שיחליפו אותם. עקב מיעוט חברים שניגשו לקול הקורא (2 מועמדות בלבד), אנחנו נאלצים להאריך את הקול הקורא בשבוע נוסף עד ל-14.6. בשנה החולפת עלתה לא מעט ביקורת מצד חברים על תחום הקליטה ועבודת הוועדה. בעיניי ביקורת היא גם הבעת אכפתיות ורצון להשפיע על עיצוב תהליכים – הצטרפות לוועדה היא דרך נהדרת להשפיע באופן משמעותי ומתמשך! אני מזמינה את כל מי שהנושא חשוב לו להגיש מועמדות לוועדה. מזכירה שהקול הקורא הוא ל-2 חברים/ות עד גיל 45, ולחברה/ה מעל גיל 45.

שיהיה לכולנו קיץ טוב ובריא,

הלה בעט חברי וחברות וצדת קליטה

ליל ואוריה אאלדור ולכל המשפחה

ברכות להוצאת הבת

איחולים אהבים ולנחת!

